

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 27. maja.

Iz Prage došla je kaj važna vest, ki je gotovo napravila velik utis na razne politične kroge. Grof Taaffe začel je pogajanja z Mladočehi. V poslednji seji državnega zbora pozval je bil dr. Engla, da naj v imenu mladočeške stranke naznani predloge, kateri bi utegnili privedi do sporazumljenja. Dr. Engel mu je odgovoril, da se ne zmatra kompetentnega za to. Grof Taaffe je potem naročil dr. Englu, da naj pozove načelstvo mladočeškega kluba, da naznani točne predloge. Dr. Engel je spolnil nalogo svojo in pogajanja mej vlado in Mladočehi so se pričela.

Mi smo že nedavno izrekli svoje mnenje, da bodo Mladočehi del bodoče državnozbornske večine. Tedaj nismo mislili, da se bode grof Taaffe začel z Mladočehi pogajati že pred volitvami, kajti mislili smo, da bode vlada poskusila pri bodočih volitvah še Staročehom pomagati do nekaterih uspehov. Položaj se je pa za Mladočeha prejel ugodno premenil, nego smo pričakovali. Vlada na Dunaji je spoznala, da pravo mnenje naroda češkega reprezentujejo Mladočehi in hitela je začeti z njimi svoja pogajanja. Kako daleč so že ta pogajanja, ne moremo vedeti, vendar je upati, da se bode dosegel povojen uspeh.

Ta pogajanja so v marsikakem oziru pomenljiva. Jasen dokaz so, da se le z odločnostjo dá kaj doseči. Nemci na Češkem so odločno postopali, pa so vlado prisilili, da je sklicala Dunajske konference, Mladočehi pokazali so svojo odločnost in Taaffe se že sedaj z njimi pogaja. Ko bi bili Nemci ali pa Mladočehi pohlevno postopali, kakor so Staročehi ali pa naši slovenski poslanci, gotovo bi se danes vlada za njihove želje niti ne zmenila ne, kakor se za želje Slovencev navadno malo meni. Nam Slovencem bode to za pouk, da bomo v bodoče tudi z vso odločnostjo postopali in bomo popustili razne ozire.

Ako kdo pri nas preočitno pokaže svoje slovansko mišljenje, takoj se najdejo možje, ki trdijo, da to ne gre, ker tega ne marajo videti na Dunaji in nam tako slovansko mišljenje le škoduje. Mladočehi pa nikdar neso skrivali svojega slovanskega

mišljenja in vendar se danes grof Taaffe, ki je v dvornih krogih posebno číslan, pogaja z Mladočehi. Če bi oni krogi zares take predsodke imeli proti slovanstvu, bi se gotovo grof Taaffe z Mladočehi ne pogajal. Saj so mladočeški zastopniki javno v državnem zboru grajali zvezo z Nemčijo in zagovarjali zvezo z Rusijo. Tega pa jim na Dunaji neso toliko zamerili, ker gotovo spoznavajo, da je mladočeške govornike pri tem vodilo le pravo avstrijsko rodoljubje. Ginevajo torej v višjih krogih predsodki proti Slovanom in prodira prepričanje, da slovanske težnje neso nevarne Avstriji.

Slovincem torej tudi ni treba več prikrivati svojega slovanskega mišljenja in javno lahko gojimo slovansko vzajemnost, kajti vlada nema tistega straha pred razvitjem slovanske zavesti, kakor bi nekateri pri nas menda radi videli. Čim manj se bomo sami bali pokazati svoje pravo slovansko prepričanje, tem manj se nam bodo upali delati ovire. V tem oziru smemo tudi mi Slovenci začetek teh pogajanj zmatrati za začetek boljše dobe, ki bode pa seveda le nastopila, če bomo sami odločno postopali.

Umen politik pa tudi vedno gleda, da si dobiva trdnih zaveznikov. Pred vsem gleda na to, da pridobi za zaveznike stranke, katerih upliv se veča, ne pa stranke, katerih upliv vedno bolj peša. Tudi nam Slovencem kaže se sedaj bolj približati Mladočehom in popraviti, kar smo v tem oziru, žal, zamemarili, zakrivili. Mi smo to približanje že večkrat priporočali, a naši državni poslanci so pa dosedaj Mladočeha menda Staročehom na ljubo prezirali. Takó postopanje pa nam utegne še škodovati. V novem drž. zboru bodo Mladočehi važen aktor in nam lahko mnogokaj pomorejo, dočim se bode število Staročehov skrčilo v malo neupljivo krdelce, ki bode najbrž tudi brez pravega vodnika, ker se dr. Rieger hoče odtegniti političnemu delolovanju.

Pogajanja z Mladočehi so začetek važnega prevrata v novi notranji politiki, z njimi začenja se nova doba. Nam je pa treba gledati, da se s tem prevratom okoristimo, in prav uravnomo svoje postopanje, ker le tako si moremo priboriti boljše bodočnost.

Zborovanje „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

Iz Celja, 26. maja. [Izv. dop.]

I.

Naše mesto je dobilo danes odlične goste. Došlo je krepko število, blizu 180, vrlih slovenskih učiteljev od Drave in Save, da se udeležijo velikega zbora svoje „Zaveze vseh slovenskih učiteljskih društev“, katerih je čez 20, ki zastopajo kacic 800 družabnikov. Že na kolodvoru je prijazno vsprejemal naše odgojitelje slavnostni odbor, ki je krepke primorske sodruge, najprvo došle, in voditelje iz Maribora kot prve pozdravil. Zborovanje vršilo se je po tem-le redu: Ob 4. uri popoldne je imel včeraj upravni odbor svojo sejo. Mej tem so se učitelji pevci vadili v pesmih, katere so zvečer mojsterski peli pri koncertu, pri katerem je vrla šmarijska godba dobro svirala. Ob 5. uri je bil zbor delegatov, zastopnikov posamičnih učiteljskih društev, bilo je do 70 najodličnejših šolnikov. Najboljša so bila zastopana primorska in štajerska društva, dobro gorenjska in dolenjska stran — bela Ljubljana je poslala — belo vrano — le jednega zastopnika. Čvrsto je skupščino pozdravil predsednik Praprotnik, nadučitelj v Mozirji. Določil se je zopet „Popotnik“ kot društveno glasilo, čegar urednik je vrli nadučitelj Nerat v Mariboru, določil zopet čas — binkošti — bodoče skupščine — najbrže v Gorici ali Trstu, izbrali presojevalci spisov za razpisane razrede in odbral sledeči dnevni red današnje glavne skupščine (ob 10. uri v Kožarjevi dvorani): 1.) Učitelj — pospešitelj kmetijstva (poročevalec Praprotnik — Mozirje.) 2.) Važna gmotna zadeva slovenskih učiteljev. (Lapajne — Krško.) 3.) Didaktikon (nove vrste harmonij za šole — por. izumitelj Luznik — Škrbina). 4.) Postopanje učitelja v neugodah. Baro — Divača). 5.) Risanje. — (Bezljaj — Krško.) 6.) Fizika. (Dr. Romih Krško.) To zborovanje delegatov je trajalo 3. ure, kajti razpravljalo se je še več manje važnih predmetov, ki splošnega občinstva toliko ne zanimajo.

Zvečer pri koncertu pri Kožarji je bilo vse

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

V.

(Dalje.)

Na to so pridno pričeli kopati jamo.

Okrog desete ure zvečer prenehali so vaščani delati.

Mrtveci so bili skupaj znešeni, in drugi dan so jih imeli položiti v zemljo; jedna sama gomila imela je kazati mesto, kjer počiva prijatelj in sovržnik.

Nekoliko husarjev ostalo je na straži pri mrtvih bojovníkih, drugi pa, kakor tudi vaščani, Kristof in Dobran, podali so se domov. —

Dobrana pa je čakalo doma nenavadno iznenadenje.

Jitki, gledajoči okrog devete ure zvečer skozi okno preko pokrajine, katero je slabo razsvetljevala luna, zdelo se je, da vidi na travniku kakih dvesto korakov od hiše neko senco. Videlo se ji je, se ta senca počasi bližala hiši ter večkrat,

skoro na vsak korak padla ter čez nekaj časa ustavši šla dalje.

Jitka, ki nikakor ni bila bojazljiva, gledala je precéj časa skozi okno, naposled pa se je odločila, da se uveri, kaj je to.

Stopi iz hiše.

Takoj spozná, da je to človeška postava.

Sedaj napravi zopet nekaj korakov naprej. Bil je moški; devotka je videla njegovo vojaško opravo, ki pa ni bila preprosta: njegova suknja je bila z zlatom okrašena in v mesečini lesketal se je zlati držaj njegove sable.

Opetekaje se bližal se je hiši; obličje mu je bilo okrvavljeno. Levo roko je krčevito pritiskal na desno stran. Tudi roka mu je bila krvava.

„Ranjen je,“ pravi Jitka sama pri sebi.

Kar se vojak onemogel zgrudi na zemljo.

Sedaj se Jitka ne pomišlja več dalje. K vojaku steče, vzdigne ga ter ga pelje proti hiši, podpirajoč ga v hoji.

Vojak se zahvaljuje s slabim glasom.

Jitka ga odpelje v sobo, kjer se usede na stol.

Ponudi mu najprej vode. Vojak se napije, otré si kri z obraza ter se ozre v Jitko. Iz očíj se mu je brala hvaležnost.

V tem stopi Dobran v hišo.

Prvi hip je bil osupel; a videč Jitko, hitečo mu nasproti, sodil je takoj, da ranjeni vojak v hiši išče pomoči.

Nekoliko besed, s katerimi mu je Jitka vse razjasnila, uverilo ga je, da se ni varal.

K vojaku stopi ter ga nagovori nemški:

„Gospod, vi ste Francoz, sovražnik v tej deželi, a moji hiši ste človek, katerega je zadela nesreča in potrebuje pomoči. Moja dolžnost je ponuditi vam jo...“

Častnik se zahvaljuje s težkimi besedami. Zelo so ga osupnile besede plemenitega Dobrana, ki ga takoj odvede v malo sobico, ker mu obveže rano.

Kroglja je namreč častnika zadela v desno stran, rana sicer ni bila nevarna življenju, ali izguba krvi je mnogo pripomogla k shujšanju ranjenčevega počutja.

Ko se je bil častnik okreščal s pijačo in jedjo, pričel je pripovedovati:

„Poraza našega krivi so Bavarci, ki so se strahopetno umaknili, ostavivši nas proti presilju. In mi se vendar bojujemo samo za njih prospeh! Tudi mi smo se morali umakniti... dà, bežati. Jaz sem ranjen pal s konja. Vlekel sem se v stran

polno napitnic na slov. učiteljstvo, domoljube itd. Omenjam le krepkih napitnic gg.: dr. Srneca, Praprotnika, Lapajneto, Ravnikarja, dr. Filipiča, Vrtovca, dr. Dečka, Gradišnika itd.

Slovani in civilizacija.

(Iz prof. L. Leger-a knjige: „Russes et Slaves, etudes politiques et litteraires. Paris 1890.“)
(Konec.)

Književnost in znanost ni vse v življenji narodov, umetnost je najlepši nakit njihove krone. Ali je mari Slovani ne poznajo? Kdo bi se danes usojal trditi kaj tacega? Kateri narod se je višje povzdignil v glasbenih čustvih, kateri ima več skladnopolnih napevov? „Kar je slavec mej ticami, to so Slovani mej narodi“ rekel je pesnik Kolar. Poleg teh narodnih napevov, s katerimi smo se mi še le seznanjati začeli, treba postaviti delo velikih skladateljev ruskih, poljskih čeških: Glinke, Moniuszka, Dvořaka itd. V nas so jedva poznata njihova imena in kadar se govori o glasbenikih čeških, pripisujejo se njihova dela Nemcem. Kar se tega tiče, trebalo bi nas popolnoma z nova vzgajati. Dela kiparjev in slikarjev še prav ne poznamo, no Matejko, Brožik, Makovsky nam morda neso tako tuji; mi poznamo samo one, ki hodijo k nam v naš vsakoletni salon, velikega dela izmed njih pa na svojo nesrečo nikdar spoznali nismo. Potniki, ki so jih obiskali, bili so vsi začudeni in svoje začudenje izrazili so v familijarnem izreku: „Jaz nesem mislil, da so sposobni, kaj tacega napraviti.“

Pred pol stoletja gotovo objavil je v Madjarski češki pesnik pesem s čudnim naslovom „Slave hči“ („Slavy dcera“), v kateri je opeval svojega naroda usodo in trdil se, prorokovati mu bodočnost. „Zakaj, peval je on, zakaj pokajo naša srca? Zakaj se potapljajo v bolesi? Ali zato, ker smo pred seboj našli pustoto, katere še noben plug ni oral?“

„Jaz nečem zmage, ki pade brez boja z nebes: jaz želim nevoljo, kaos, temo, da zasije svetloba ondu, kjer je prej vladala ničnost.“

„Brez dvoma, drugi hodijo bolj premim potom, mi se bolno in težko za njimi vlačimo.“

„A zato smo mi narod mlad: mi vemo, kaj so drugi storili, a nihče se še ne more tako visoko dvigniti, kakor bomo mi edenkrat v knjigi človeštva.“

„Kaj bomo mi Slovani v sto letih? Kaj bode vesoljna Evropa? Slovanski živelj širil bode povsod liki potop carstvo svoje.“

„Isti jezik, ki ga Nemci v svoji blodnji imenujejo robskim, razlegal se bode pod stropi palač in iz ust naših protivnikov samih.“

„Znanosti tekle bodo v slovanskem prekopu; nošnja, običaji, pesmi našega naroda bodo v modi ob Sekvani (Seine) in Labi.“

„Ah, da bi bil porojen v dobi slovanskega vladanja, ali da bi vsaj tedaj mogel iz groba!“ ...

Ko bi se Kolar danes povrnil iz groba, videl bi, da se je večji del prorokovanja njegovega uresničil. Ni bilo treba niti sto let, da se dogodi to čudo; dovolj je bilo petdeset let. No, zanimanje, katero vzbujajo v nas stalni pojavi slovanskega ge-

nija, ne smejo biti samo salonska kaprica, jednodnevna fantazija.

Treba je, da se uverimo resnice: V naši dobi ne zasluži nobeno plemo v Evropi toliko resnega proučavanja nego slovansko. Nobeno ni v pol stoletja pokazala več življenske sile in sposobnosti za napredek. Prizadevaje si, da se kolikor možno bolje spozna tega plemena genij, in da se mu v političnem oziru približamo, ne smel bi nihče v Franciji misliti, da gre to za nenaravno zvezo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. maja.

Češkonemška sprava.

Vlada bode v kratkem predložila deželnemu zboru predlogo o občni reformi deželnozborskega volilnega reda. Na Dunaji so baje nevoljni, da dela v deželnozborskem odseku tako počasi napredujejo. Vlada vsekako hoče, da v kratkem deželni zbor reši nekaj predlog. Če jih ne bode rešil do 3. dne junija, se bode zborovanje njegovo le odložilo. Po sklepu delegacije se bode zopet sešel, da nadaljuje svoje delo.

Košutova debata

v zbornici ogerski se nadaljuje in je semtertja precej hrupna. Pravosodni minister Szilagyi je v daljšem govoru pojasnjeval vladno stališče. Minister misli, da ne kaže komu ustijevati ogerskega državljanstva, ki sam ne mara zanj. Vsak zakon mora odgovarjati državnemu pravnemu redu in osnovnim načelom, na katerih sloni država, temu bi pa ne odgovarjal domovinski zakon, kakeršnega predlaga skrajna opozicija. Koutš ne priznava sedanjega ogerskega državnega reda in neče biti podložnik sedanjega ogerskega kralja in sploh nobenega kralja ogerskega, ki bi bil hkratu vladar v Avstriji. On neče biti pokoren ogerskim zakonom. Če bi se s tem zakonom Košutu omogočilo, da dobi ogersko državljanstvo, bi Ogarska imela dve vrsti državljanov. Prvi bi priznavali kralja, drugi pa ne in bi se ne hoteli priznavati za podložnike njegove. Z vsprejetjem tacega zakona omajalo bi se zaupanje v državni red. Vlada se je torej odločno postavila proti temu zakonu, kar jasno kaže, da v višjih krogih nikakor ne marajo, da bi Koutš postal še ogerski državljan.

Vnanje države.

Majorja Panice pravda.

Ruski podanik Kalubkov odločno zanikava, da bi imel kake zveze z ruskim vnanjim ministerstvom. Razne brzjavke in pisma, katere so dobili pri njem, se ne tičejo Bolgarske, temveč Makedonije. Podjetja, o katerih se v njih govori, so le trgovska. Ruski oficijozni list „Journal de St. Petersburg“ trdi, da je zvedel iz gotovega vira, da so vse vesti nerresnične, da je Rusija nameravala poslati v Bolgarijo generala Domontoviča, ko bi se bilo posrečilo zarotnikom, da bi bili odstranili Koburžana. Drugi ruski oficijozne list pa zatrjuje, da Panice pravda ne bode nič premenila ruske politike nasproti Bolgarski. Rusija bode tudi zanaprej zaničljivo prezirala bolgarsko vladno. Če je verjeti poročilom ruskih glasil, se v Sofiji jako bojé, da bi Makedonci, katerih je mnogo v bolgarski prestolnici, ne poskusili napraviti ustajo, ako bode Panica obsojen. Vlada je storila obširne naredbe za vzdrževanje reda. Stambulov si upa le z revolverjem in v spremstvu stražnikov na ulico.

razšli. Nekoliko vojakov, ki so ostali tukaj, odšlo je v grad, odkoder so ranjene Francoze, kadar bi si opomogli, nameravali spraviti v avstrijski tabor.

Tisti popoldan podal se je Krištof čez dolgo časa prvič zopet h koči. Ni mogel premagati hrepenenja po Jitki, katero je dobil v vrtu za kočo.

Deklica je bila veselo iznenadejana. Svojega veselja ni prikrivala. Tudi ona je vedno hrepenela po njem. Prisrčno ga je vsprejela ter ga povabila, naj sede na klop, kar je mladeniča zelo oveselilo. Dolgo časa sta se razgovarjala, konečno pa je Krištof deklico prijel za roko ter dejal:

„Kakó sem srečen, da Vas zopet vidim, da se morem z vami tolažiti. Jitka, vi ste vzbudili v srci mojem čustvo, ki je nam vsaja Bog, ljubezen.“

Jitka zarudí kakor roža ter šepetá:

„Ne pozabite, gospod vitez, da sem le preprosto deklé.“

„Jaz ne poznam razločka mej ljudmi, slehernega človeka čislam po njegovem značaju, po tem, kakeršen je v resnici ... Kaj drugega loči ljudi mej seboj? — Vi ste vzbudili v mojem srci ljubezen, in čutil sem se srečnega: prvič sem spoznal življenje v vsi krasoti njegovi. A sedaj vas prosim, goreče vas prosim, vračajte mi mojo ljubezen.“

Črnagora in Turčija.

Črnogorski minister vnanjih zadev je bil dolgo časa v Carigradu in se je pogajal, da bi se reka Bojana uredila za plovbo, ter s tem pospešila trgovino. Njegova prizadevanja pa neso imela uspeha, ker se je nalašč za pretresovanje te stvari sestavljena komisija izrekla iz strateških vzrokov proti regulaciji. V Carigradu Črnigori posebno ne zaupajo, dobro vedo, da bode ta mala državica igrala na Balkanu še jako važno ulogo.

Nemška naseljevalna pogodba s Švicco

se je baje te dni podpisala in sedaj jo ima potrditi le še švicarski zvezni zbor. Prejšnjo naseljevalno pogodbo je bil knez Bismarck odpovedal, ker je Švica vsprejemala tudi nemške državljane, ki nemajo potnih listov in so v Švico lahko uhajali nemški socialisti, katere so preganjali zaradi političnih prestopkov. Nova pogodba pa ima poseben pristavek, da ima Švica pravico vsprejemati tudi uemske državljane brez potnih listov. Nemčija niti pri pogajanjih ni oporekala tej pravici. Vidi se torej, da kancelar Caprivi tudi v vnanji politiki hodi svoja pota, in se ne ravna po Bismarckovih načelih. Prejšnji kancelar bi nikakor Švici ne bil priznal te pravice, kancelarja pa volijo liberalnejša načela.

Ustava za Meklenburško.

Na Meklenburškem še vedno nemajo deželnega zbora, temveč postavodajstvo opravljajo še vedno stanovi, kateri so se drugod po zapadni Evropi že povsod davno odpravili. Državni poslanci so v državnem zboru že večkrat predlagali, da bi se sklenil državni zakon, da vsaka nemška zavezna država mora imeti tudi svoj deželni zbor, toda temu se je dosedaj upiral zvezni svet, ker se boji, da se meklenburški stanovi ne bodo radi odrekli svojih pravic. Te dni so zopet meklenburški liberalni državni poslanci obnovili svoj predlog, da se Meklenburška prisili z državnim zakonom, da uravna tudi deželno postavodajstvo v duhu sedanjega časa; pa tudi sedaj je malo upanja, da bi zvezni svet pritrdil sklepom državnega zbora. Na Meklenburškem se bodo najbrž ohranile srednjeveške naprave, ki gotovo ne delajo časti Nemcem, ki se tako radi bahajo z napredkom.

Belgijski kralj

je že dlje časa v Londonu. Pogaja se z lordom Salisbury-jem, da bi se Berolinski kongijski akti spremenili tako, da bi kongijska država smela pobirati zmerno carino. Od tega je zavisen razvoj kongijske države. Upati je, da bode Anglija v to privolila. Če pa prioli Anglija, upirale se tudi ne bodo druge interesovane države. Kralj se je tudi z angleško vlado posvetoval, da bi se uvele kake mejnarodne naredbe proti anarhistom, toda v tem oziru pa Anglija ni tako prijenljiva. Vladni krogi v Londonu priznavajo, da bi bile take naredbe potrebne, pa mislijo, da bi jim ne pritrdil parlament. Večina parlamenta boče, da Anglija še nadalje ostane pribežališče za politične emigrante.

Dopisi.

Iz Borovnice 18. maja. [Izv. dop.] Včerajšnji „Slovenec“ priobčil je iz Borovnice dopis, v katerem jako skrbni (???) dopisnik toži, da je šola pri nas že mesec dni zaprta. Ker dopisnik želi „luči“, hočemo mu v nastopnih vrsticah malo posvetiti. Pred vsem treba dopisniku, predno kaj piše, da se poprej nauči do 30 šteti in da kacega šolarčka upraša, koliko dni je v meseci, kadar bode svojo modrost, bolje znanje tako dopolnil, potem gotovo ne bode poročal, da je šola že nad mesec dni zaprta.

Močno so se dvigale devotki prsi, srce ji je bilo napolnjeno s slastjo; molčé, a goreče pogledala je za hip mladeniču v oči, potem pa se ji je povsila glava, kakor pod težo veselja in na zadnje počivala je na njegovih prsih.

Ljubim te — ljubim“, šepetala je goreče.

Strastno pritisnil si jo je Krištof na srce. In hči potomca češkega pregnanca čutila se je blaženo v naročju potomca Španjca, ki je svoje dni njene prednike preganjal, ker neso hoteli zatajiti svoje vere.

Ljubezen je tu zopet pokazala vsemogočnost svojo. —

Dobran pride na vrt ter ugleda Jitko Krištofu v naročju.

To ga ni osupnilo. Obraz mu ni potemnel in nekaj trenotij je stal nepremično, motreč Jitko in Krištofa.

Z veseljem? Ali z žalostjo? Kdo bi to uganil? Naposled sta ga opazila.

Dobran, hoteč pomiriti njiju zadrego, pa je rekel:

„Gospod vitez, o da bi le svet jedenkrat prišel do tega, da bi v ljubezni združil vsa nasprotstva in razpore, ki ga doslej uničujejo.“

(Dalje prih.)

k gozdu, da bi vsaj zajet ne bil. Za gostim grmovjem ostal sem skrit, a kmalu sem omedlel, in zavedel sem se se le od hlada večernega zraka. Ustanem, ogledam se ter uzrem luč ... krenem proti njej. In na tej poti prikazal se mi je angelj, deva, kateri sem celo življenje svoje dolžan biti hvaležen.“

Končavši prosil je častnik, da bi skrit in neopažen smel toliko časa ostati v hiši, da bi dobil novih močij, kajti nameraval se je znova pridružiti četi francoski, ki se je tu najbliže nahajala.

Dobran, ki je visoko cenil gostoljubnost, zadržil je častniku, naj ne skrbi, da bi ga zasledili.

Na to je ostavil ranjenca, ki je bil miru in počitka potreben.

* * *

Druzega dne po tem dogodku sešli so se ljudje iz bližnjih vasij v velikem številu na bojišči ter pokopali trupla vojakov.

Prišla je tudi gospa Poliksena in z njo Koniáš, ki je bil prejšnji dan pozno v noč prišel v grad.

Duhovnik iz bližnje duhovnije blagoslovil je skupni grob bojevnikov, in ko je bila jama zasuta, nagovoril je Koniáš narod, potrjujoč ga v veri.

Vaščani pa so navrhovatali gomilo, ki odslej kaže skupni grob prijateljev in sovražnikov, ter se

Po vsej Avstriji zapirajo se šole, kadar razsaja epidemija, kakeršna je bila v nas, povsod bi nastal velik krik, ko bi se to ne storilo, le „Slovenčev“ dopisnik je tak t. . . , da bi menda želel, da bi se nalezljiva bolezen prišla vseh šolskih otrok. On tudi tega ne ve, da se šole zapirajo na odredbo dotičnega šolskega oblastva, katero doslej še ni nikdar potrebovalo dopisnikovega sveta. Dopisnik sploh ni premislil, kar je pisal, sicer bi ne bil vezal takih otrobov in pokazal svoje smešne zlobe, ki je posebno vidna v breztaktnih besedah: „Počitnice so prijetne“. Da so te besede zlobne in breztaktne, pri-trdil mi bode vsak, kdor pozna vrlo naše učitelstvo, vsak pa tudi pomiloval „Slovenčevega“ dopisnika, ki ni samo „starokopitnež“, kakor se je sam ime-oval, marveč tudi nasprotnik obstoječim zakonom.

Borovnica, 18. maja 1890.

Jos. Verbič,
preds. kraj. šolsk. in zdravstv. sveta
Vrhnškega okraja

Domače stvari.

— (Dežeini zbori.) Nedeljska „Wiener Zeitung“ priobčila je cesarski patent, da so deželni zbori: gorenjo-arstrijski, solnograški, štajerski, koroški, bukovinski, moravski, šlezjski in pre-darlski razpušteni in da se imajo vršiti nove volitve.

— (Mestni zbor Tržaški) imel je pre-takto soboto sejo, pri kateri je bruhnila italijanska strast s tako silo, da mora vsacemu rodoljubi kri zavreti. Izvestje o seji nam kaže, kako žalostne so razmere v Trstu in da so slovenski zastopniki v mestnem zboru pravi mučeniki. Na dnevnem redu bila je šola v Skednji in to priliko porabil je mestni odbornik d' Angeli za strupen napad na poslanca Nabergoja. Rekel je mej drugim, da Nabergojev govor v državnem zboru ni odgovarjal resnici, da je Nabergoj vedoma lagal in pačil res-nico. Na to je odgovoril mestni odbornik Naber-goj, da bi ne bil pričakoval takega napada, ker tukaj ni pristojno mesto, ker je on za svoje govore v državnem zboru odgovoren le svojim volilcem, katerih pa bode 95% rado podpisalo vse, kar je na Dunaji govoril. Že mej Nabergojevim govorom čuli so se strastni klici izmed italijanskih odbornikov in z galerije, ki so se ponavljali, ko sta govorila slovenska odbornika Martelanc in Nadlišek. A vse to bila je le predigra. Ko je predsednik sam jako breztaktno in odurno napal Nabergoja in je poslednji opazil, da bi si nikjer na svetu predsedstvo kaj takega ne dovolilo, udaril je odbornik Fontana s pestjo po klopi in zakričal „Basta“. Nabergoj na-daljuje svoj protest in svoje začudenje, na kar je predsednik rekel, da ni govoril kot predsednik, ampak kot žaljena oseba. Na žalostni ta izgovor vskliknil je Nabergoj: „Civiltà italiana!“ (Italijan-ska omika!) Na to nastal je tak hrup, tak prizor, da se, kakor sam „Il Piccolo“ piše, ne dá popisati. Mestni odborniki pretili so slovenskim odbornikom s pestmi, obkolili jih hripavo kričeč: „Fuori! fuori!“ galerija pa je ropotala in kričala, kakor da ni v mestnem zboru, ampak v kaki krčmi, besnela je tako srdito, da skoro ni dvoma, da je vse bilo že naprej dogovorjeno. Odurnemu prizoru storil je konec g. Nabergoj sam s tem, da je svoji besedi preklical. O tem dogodku bomo še govorili.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 27. dan maja letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanila predsedstva. II. Združenih odsekov (finančnega, stav-binskega in olupševalnega) poročilo o deželnega od-bora kranjskega dopisu gledé gradnje novega gle-dališča. (Nadaljevanje razprave.) III. Finančnega od-seka poročilo o mestnega loterijskega posojila in mestne klavnice računskih zaključkih za 1889. in proračunih za 1890. leto.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) so donesle za binkoštni dar Vipavske rodoljubke in rodoljubi vsoto osmih forintov. — Naj bo njihovo domoljubje bodrilen vzgled Slovincem na okrog.

— (Dramatičnega društva) odbor imel je preteklo soboto sejo. V tej seji bil je izvoljen podpredsednikom g. dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški in tajnikom g. Anton Trstenjak. — Odbor se je nadalje razdelil v znanstveni in igralni odsek, in so bili voljeni v znanstveni odsek gg.: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, ces. svetnik Ivan Murnik, prof. L. Pintar, prof. Simon Rutar, Anton Trstenjak, dr. Jos. Vošnjak in dr. Vladimir Žitek; v igralni odsek pa gg.: dr. Karol

Bleiweis vitez Trsteniški, dr. Danilo Majaron, Anton Trstenjak, dr. Josip Vošnjak in Ivan Želez-nikar.

— (O izletu in slavnosti „Triglava“) naznanja Središki pododbor, da bodeta oba ponočna brzovlaka od 1. do 2. junija v Središči postajala. — Ob enem se prosi, da oni, ki mislijo isto noč v Središči prenočiti ali se banketa (kuvert po 1 gld.) udeležiti, to tamošnjemu pododboru (načelnik g. Makso Robič) čim prej naznanijo, da se vse pravočasno uravna.

— (Pevsko društvo „Zora“ iz Kar-lovca) napravilo je binkoštni izlet v Bled in Po-stojino, ter smo imeli binkoštno nedeljo redko priliko, da smo pozdravili pevske brate hrvatske tudi v Ljubljani. S popoldanskim vlakom iz Go-renjske došle nam goste pričakal je predsednik či-talnice z mnogimi odborniki in drugimi domoljubi na kolodvoru, ter jih srčno pozdravil, na kar so „Zoraši“ odgovorili in zapeli svoj moto. Razšli so se potem, da si ogledajo mesto. Zvečer pa je bil sestanek v čitalnični restavraciji. „Zoraši“ peli so izborni mnogo zborov hrvatskih in slovenskih in bili burno pohvaljeni od mnogobrojno, v vseh pro-storih čitalničnih zbranega občinstva. Domači „Slavci“ odgovarjali so isto tako s slovenskimi in hrvats-kimi pesmami. Konečno pa sta združeni obe dru-štvi zapela „U boj!“ Podpredsednik čitalnice napil je bratom Hvratom, odzval se je predsednik „Zore“ in sledilo je še mnogo navdušenih napitnic. Obža-lovali smo le, da smo se morali ločiti tako brzo, ker drugo jutro odpeljali so se dragi naši gostje v Postojino, a od tam se vrnejo preko Reke domov.

— (Iz Novegamesta) se nam piše: Na binkoštno nedeljo priredila sta društvi „Dolenjsko pevsko društvo“ in „Dolenjski Sokol“ izlet v Ko-stanjevico. Tem povodom občutili smo prve sadove blagosnega vladanja glavarja viteza Schwarza. Jeden uradnikov prosil ga je za dopust na binko-štno nedeljo dopoldne. Ko se ta dopust ni dovolil prosili sta društvi za dovolitev udeležitve za vse okrajnemu glavarstvu podložne uradnike, kateri so člani dol. pevskega društva. Gospod glavar pa je izjavil, da absolutno ne more udeležitve svojim pod-ložnim uradnikom dopustiti. Obrnili smo se telegra-fično na deželno predsedništvo, ali ker je bilo že prekasno, brez uspeha. Viteškemu gospodu glavarju se menda že toži po Postojinskih lavorikah. Bodemo postregli!

— (Ljudska svečanost v Maksimlru.) katero je priredil binkoštno nedeljo Zagrebški „So-kol“ s sodelovanjem štirih vojaških godb — vršila se je pri ugodnem vremenu velikansko. Prodalo se je kakor nam poroča prijatelj — okolu 16.000 ustopnic in računi se, da znaša kosmati dohodek kacic 6000 gld., tako, da navzlic ogromnim stroškom velikansko aranžirane slavnosti utegne ostati čistega dohodka preko 3000 gld. Na 13 raznih krajih v bufetih, sladčičarijah, trafikah, prodajalnicah cvetja, programov, in jednacij drobnotij bilo je blizu 200 dam, katere so kot Sokolašice podpirale odbor pri izvrševanju velikanske te zares lepe slav-nosti. Tudi iz Ljubljane in iz drugih bližjih sloven-skih krajev bilo je mnogo gostov.

— (Binkoštni prazniki) bili so prav lepi. V nedeljo je sicer dež pretil, a pozneje se je zjasnilo in bil je prav lep večer. S Schröcklovim vlakom pripeljalo se je kacic 170 do 180 tujcev. V Postojini bilo je Ljubljancem malo, veliko pa Ita-lijanov, vsega vkupe do 5000 ljudi. Svirali sta dve vojaški godbi. Jama je bila električno in z bengaličnim ognjem krasno razsvetljena. Na Šmarni gori, kjer se je blagoslovila nova lična kapelica Sv. Antona, bilo je oba dni jako veliko ljudstva, isto tako tudi po vseh postajah ob gorenski železnici.

— (Tabačna tovarna Ljubljanska) dobi še letos že dolgo potrebno zvezo z železnico, da se bode dovažanje tabaka in odvažanje tabaka in odvažanje tabačnih proizvodov neposredno vršilo. Tir južne železnice zvezal se bode blizu Viča s ta-bačno tovarno. Tudi se bode na glavnem tovarniškem poslopji napravila ura, katera se sedaj zelo pogreša.

— (Mizarski pomočniki,) ki so pred osmimi dnevi odpovedali, ustavili so danes delo po vseh delarnicah. Danes jutraj bilo jih je kacic 70 do 80 na Gorenjem Rožniku, popoldne pa so skupno odšli zabavat se v Spodnjo Šiško. Izjavili so, da redu ne bodo motili.

— (Zaboden) je bil dne 25. t. m. ob 1/9. uri zvečer blizu Št. Vida pri Ljubljani znani

24letni Vid Peterca iz Poljan pri St. Vidu, kjer je služil za hlapca. Peterca začel je psovati mirno mimo idočega vojaka in se nekda celo zaletel vanj, na kar ga je vojak z bodalcem zabodel v prsi in hrbet, da je Peterca kmalu potem umrl.

— (Vlak na sv. Višarje) odide iz Ljub-ljane dne 2. junija t. l. Cene vožnji znižane so za polovico. Romarske izkaznice dobivajo se v pisarni g. Jos. Paulina na Marijinem trgu št. 1 v Ljubljani.

— (V Št. Juriji ob Taboru) snuje se kmetijsko bralno društvo. Osnovni zbor se vrši v nedeljo dne 1. junija t. l. o polu štirih popoldne v gostilni g. Južine. K mnogobrojni udeležitvi va-bijo se uljudno vsi prijatelji omike in napredka.

— (Iz Št. Lamberta pri Zagorji:) Na naš semenj dne 22. t. m. prignalo se je prav mnogo goveje živine in drobnice. Kupcev je bilo malo, zato pa je bila cena primeroma nizka. Premalo je bilo tudi kramarjev. Prihodnji semenj bo 17. dne sep-tembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Potsdam 26. maja. Pri včerašnji ne-zgodi z vozom, poškodovan se je cesar na desni nogi. Noga je zatekla in cesar se ni mogel udeležiti ustanovne slavnosti učnega ba-talijona pešcev. Zastopal ga je princ Leopold. Cesarica s tremi princi bila je pri slavnosti.

Praga 27. maja. „Politik“ pooblaščen je s pristojne strani izjaviti, da je vest, po kateri bi del Staročehov glasoval proti pred-logam o češkonemški spravi, popolnoma iz-mišljena.

Sofija 27. maja. V pravdi proti majorju Panici izrekel Panica pred državnega pravdnika govorom željo, naj bi sodniki pomislili, da no-ben zatoženec ni njegov tovariš in da sploh ni nobenega istinitega zarotnika mej njimi.

Razne vesti.

* (Stanley-eva zaročnica.) Gospica Dorothy Teunaut, zaročnica afriškega popotnika Stanley-a, je jako dobro znana oseba v umetniških krogih Londonskih Stanley zaročil se je z njo že pred petimi leti, pred odhodom svojim v Afriko, a ostalo je vse tajno do pred malo dnij. Za svojega dolzega bivanja v Afriki dopisoval je neprestano z njo. Gospica Teunaut je ne samo ženska izredne lepote, marveč tudi naobrazena in imovita. Bavi se s slikarstvom in leposlovjem. Po ženitbi hoté ime-novati Stanley-a namestnikom britanske Afrike.

* (Nastavljenje ženskih telefonskih uradnikov.) V Berlinu so že skoro vse moške telefonske uradnike zamenili z ženskimi, menda, ker rade ceneje delajo.

* (Italijanskih delavcev) izselilo se je samo preko Pontebe po državni železnici znatno število 28.166, katerih večji del se je odpeljal na-prej proti Bavarskem.

* (Nova krona kralja Menelika.) Kralj Habeški Negus Menelik naročil si je nedavno pri zlatarji Gonfalonieru v Milanu novo krono po načrtih italijanskega inženjerja Capuccija. Krona je že izgotovljena od suhega zlata, tehta 2 1/2 kilo-grama in je nekako podobna papeževi tiari. Okra-sena je majhnimi emajliranimi slikami habeških svetcev in 130 dragocenimi kameni. Stoji kacic 25.000 italijanskih lir, katere je kralj že naprej plačal.

* (Samoumor sleparja z redi.) V Gradci se je ustrelil igralec Siebert v onem trenotji, ko so ga hoteli prijeti. Govori se, da so ga hoteli za-preti, ker je zakrivil velike sleparije. Nekega Berolinskega tovarnarja je osleparil za 100 000 mark obetajoč mu, da mu bode izposloval visok red. Za-peljal je tovarnarja, da je v tej zadevi jel dopiso-vati z njim, potem pa večkrat zahteval večje svote od njega, preteč mu, da sicer objavi ime njegovo. Ko se igralec le zadovoljiti ni hotel, je dotični to-varnar vse objavil sodišču.

* (Ženina zblaznela.) V Friedeku v Šle-ziji sta ta teden imeli biti dve poroki. Nekaj dnij pred poroka sta pa oba ženina, sodna uradnika v enakem razredu, zblaznela. Jeden se je še hotel sam umoriti.

* (Odvedenje dveh deklet) vzbudilo je veliko hrupa v Belemgradu. Mlad neznan mož od-vel je dve dvanajstletni devojki iz dekliskega pen-zijonata. Obe deklici dobili so v Topčiderskem parku in ju poslali starišem, ko ju je zaslišala po-licija.

* (Jubilej tabačne pipe.) Prijatelje ta-baka, — in mej te spadamo menda manj ali več vsi moškarki, — utegne zanimati, da letos praznuje mo-derna pipa svojo dvestoletnico, ker se je po-prvej pušilo samo iz lončenih pip. Sedajno pipo iz-umil je neki dr. J. Fr. Vilarius na Dunaji, L. 1690. se je ustrojila prva tvornica pip v Ev-ropi in našla kmalu mnogo naslednikov.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tučet:
 26. maja.

Pri **Slonu**: Baron Fluk, dr. Bolaffio iz Trsta. — Piazza iz Tržiča na Primorskem. — Marx iz Borovlj. — Mandrovich s sinom iz Zagreba. — Ostertag s sestro iz Sežane.

Pri **Maltici**: Kupecek, Barth, pl. Bittner, Borman, Schwatz, dr. Ugar z Dunaja. — Herden iz Angera. — Dr. Walser, dr. vitez Platzer iz Grada. — Olune iz Schönlinde. — Wutzl iz Hohenberga. — Stalzer iz Kočevja. — Brückmann iz Smyrne. — Schubert iz Brna. — Egli, Irmeny iz Reke.

Pri **bavarskem dvoru**: Baron Glaff iz Tridenta. — Jorran iz Kočevja. — Kottnik, Mayerhofer iz Rajbla. — Supan iz Dovjega. — Grašek iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru**: Pirnat, Krenner iz Kranja. — Strudel, Eizen iz Cirkneja. — Kvas z rodbino iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
24. maja	7. zjutraj	735.9 mm.	20.4° C	brezv.	jas.	2.90 mm.
	2. popol.	734.6 mm.	24.0° C	sl. jug.	d. jas.	
	9. zvečer	735.5 mm.	16.0° C	brezv.	obl.	dežja.
25. maja	7. zjutraj	734.2 mm.	13.0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	731.6 mm.	23.4° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.8 mm.	13.6° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 20.1° in 16.7°, za 4.6° in 0.9° nad normalom.

Izkaz avstro-ogrske banke

z dne 23. maja 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	388,889.000 gld. (— 4,552.000 gld.)
Zaklad v gotovini	241,992.000 „ (+ 35.000 „)
Portfelj	141,417.000 „ (— 725.000 „)
Lombard	18,788.000 „ (— 1,897.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	56,755.000 „ (+ 5,510.000 „)

Dunajska borza

dné 27. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89.10	89.10
Srebrna renta	89.75	89.90
Zlata renta	109.80	109.50
5% marčna renta	100.95	101.20
Akcije narodne banke	966.—	966.—
Kreditne akcije	301.—	301.25
London	117.35	117.25
Srebro	—	—
Napol.	3.36	3.35
C. kr. cekini	5.57	5.57
Nemške marke	7.67 1/2	7.60
4% državne srečke iz l. 1854	25. gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogrska zlata renta 4%	—	103
Ogrska papirna renta 5%	—	99
Dunavske srečke 5%	100 gld.	129
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	15
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—

Poštna ekspeditorica

koja pet let pri pošti deluje, želi službo spremeniti. — Dopisi naj se blagovolje poslati pod črkama R. A. na upravnistvo tega lista. (440—1)

Izvrsten in svež

CEMENT

v sodih in na drobno

prodaja (406—2)

Ant. J. Gaspari na Rakeku.

Priporočam krasno oleografično sliko, doprsje

Valentina Vodnik-a,

prvega slovenskega pesnika in preporočitelja slovstva slovenskega naroda. Slika je 63 cm široka in 79 cm visoka brez okvira. — Cena ji je vkupe z lepim, znotraj ovalnim, pozlačenim okvirom 23 gld. za gotovino in 25 gld. na obroke, loco Zagreb.

Nadalje priporočam oleografično sliko, predstavljajočo celo osebo sedečo njegove prevzišenosti

Josipa Jurija Strossmayer-ja.

Ta slika je 57 cm široka in 78 cm visoka brez okvira ter stoji vkupe z lepim pozlačenim okvirom 18 gld. za gotovino in 20 gld. na obroke, loco Zagreb.

S. KOČONDA

v Zagrebu.

(415—2)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Najcenejša, najboljša, preskušena, rujava prevlaka za les z

Barthel-ovim originalnim karbolinejem

trajno varuje (437—1)

prevlečene ograje, svisti, magacine, vozove, gospodarsko pripravo, tla itd. pred gnjilobo, gobo, zatrknenjem in mrčesi.

V hlevih upliva razkužujoče. — 1 kilo zadošča za 6 kvadratnih metrov. — Prospekt zastonj. — Kakovost zjamčena.

5 kilo a gld. 1.50, 100 kilo gld. 16.— z Dunaja. — Prekupecem rabat. Karbolna kislina, karbolno apno, mast za vozove najceneje.

MIHA BARTHEL & COMP., kemične tovarne

Regensburg-Dunaj, X. okraj, Keplergasse št. 20. (Ustanovljeno 1781.)

VABILO

občnemu zboru

okrajne bolniške blagajnice Ljubljanske okolice

I. dne junija 1890 ob 4. uri popoldne v društveni dvorani v Št. Vidu pri Ljubljani.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo
 - a) o dohodkih;
 - b) o izdatkih zaključkom 31. dne marca 1890.
- 2.) Določba o računskem poročilu blagajničnega načelnistva in njega izteženje.
- 3.) Volitev
 - a) nadzorovalnega odbora šestih članov;
 - b) razsodišča peterih članov.

Načelnistvo
 okrajne bolniške blagajnice Ljubljanske okolice
 24. dne maja 1890.

Načelnik:

Anton Belec s. r.

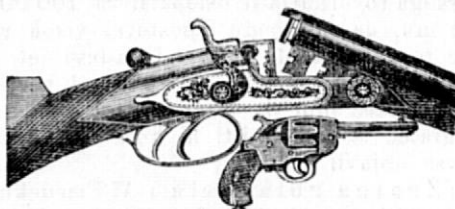
Brez izkaznice ni nikomur dovoljen pristop v dvorano (§ 29. blagajničnih pravil). (438—2)

JANEZ OGRIS

puškar

(341—9)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Prva Brnska manufakturna razpošiljalnica

BERNHARD TICHO, BRNO,

Zelny trh št. 18

razpošilja po poštne povzetji:

(267—8)

Raje Crepe čista volna, dvojno širok, 10 metrov gld. 5.—.	Domače platno 1 kos 30 vatl. 4/4 gl. 4.50. 1 kos 30 vatl. 5/4 gl. 5.50.	Garnitura iz ripsa obstoječa iz 2 posteljnih pregrinjali in z namiznega prta s svil. resami, gl. 4.—.	Ženske srajce iz šifona in platna, s fino vezenino, 3 kom. gld. 2.50.
Nouveautés v blagu za žensko obleko modno progasto in križasto, dvojno široko, 10 metrov gld. 8.—.	King tkanina boljše nego platno, 1 kos 30 vatlov 5/4 gl. 6.—.	Tuniške portières za jedno okno, kompletno, dva dela, gld. 3.50.	Ženske srajce iz močnega platna, z zobčastim obšivom, 6 komadov gld. 3.25.
Pisano praktično blago za domačo obleko, 10 metrov gld. 4.—.	Chiffon 1 kos 30 vatl. 1/4 gl. 5.50, najboljše baže gld. 6.50.	Garnitura iz jute 2 posteljni pregrinjali in 1 mizni prt z resami, gl. 3.50.	Moške srajce lastni izdelek, bele ali barvaste, 1 kos 1/4 gl. 1.80, 1/2 gl. 1.20.
Gladkobarvasto modno blago v vseh novih barvah, dvojno široko, 10 metrov gld. 5.—.	Canevas 1 kos 30 vatl. lila gl. 4.80. 1 k. 30 vatl. rudeč gl. 5.20.	Zastor iz jute turški uzorec, kompletni zastor gld. 2.30.	Delavske srajce iz Rumburškega oxforda, kompletno velike, 3 komadi gld. 2.—.
Chevron novovrstno, progasto blago, dvojno široko, 10 metrov gld. 5.50.	Oxford ki se sme prati, dobre baže, 1 kos 30 vatlov gld. 4.50.	Holandski ostanki posobnih preprog 10—12 metrov dolgi, ostanki gld. 3.60.	Normalne srajce kompletne, velike, 1 kom. gld. 1.50.
Trinitnik dobre baže, 10 metrov gld. 2.80.	Zephir za srajce najboljše in najpriporočljivejše, 1 k. 30 vatl. gl. 6.50.	Novejši francoski DOILS ki se sme prati, prekrasen počrk, 10 metrov gl. 3.50.	Normalne hlače kompletne, velike, 1 kom. gld. 1.50.
Črni terno saksonski fabrikat, dvojno širok, 10 metrov gld. 4.50.	Raje Rips v vseh barvah, 10 metrov gld. 3.50.	Platnene rjuhe brez šiva, dobro domače platno, 3 kom. gld. 3.50.	Letno ogrinjalno 1/4 dolgo, gld. 1.20.
	Boston ki se sme prati, najnovejši počrk, 10 metrov gl. 3.—.	Platnene Java-brisače z vzornimi resami, 6 komadov gld. 2.10.	Šabraka najboljši izdelek, 190 cm. dolga, 130 cm. šir., gl. 1.50. Cesarskorumena fijkarska šabraka 1 kom. gld. 2.50.

Uzorci zastonj in franko. — Ilustrovani modni časnik „BRÜNER NEUHEITEN“ zastonj in franko.

Velika kmetijska in

Od 14. maja do 15. oktobra.

Od 10. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

gozdarska, umetnijska in obrtna

Razstava na

Fontaine lumineuse.

Park in rotunda.

Zvečer električno razsvetljeno.

Dunaji

v rotundi.

Ustopnina 40 kr. — Ob nedeljah in praznikih 30 kr. — Za otroke 20 kr.